ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 24.6.2013
COM(2013) 438 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/96 г. до 2001/02 г.

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/96 г. до 2001/02 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

Настоящият доклад за оценка е изготвен съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета от 16 юли 2003 г. относно съвместимостта с общия пазар на помощ, която Република Италия възнамерява да предостави на своите млекопроизводители. В посочения член се предвижда, че италианските компетентни органи докладват ежегодно на Съвета и Комисията за осъществения от тях напредък във връзка с възстановяването на дължимата от производителите сума въз основа на допълнителния налог за периода от 1995/96 г. до 2001/02 г. Настоящият доклад представя оценката на Комисията за докладвания от италианските компетентни органи напредък за 2011 г. за събирането както на вземанията, попадащи в обхвата на Решение 2003/530/ЕО, така и на тези, които не са обхванати от него.

Съгласно член 1 от посоченото решение помощта, отпускана от Италианската република, която вместо млекопроизводителите си плаща на Съюза дължимия от тях допълнителен налог за мляко за периода от 1995/96 г. до 2001/02 г. и им дава възможност да изплатят дълга си чрез безлихвено разсрочено плащане за известен брой години, се счита по изключение за съвместима с общия пазар, при условие че:

– производителите изплащат дълга си изцяло на равни годишни вноски, и

– периодът за изплащане не надвишава 14 години и започва на 1 януари 2004 г.

Съгласно член 2 от същото решение предоставянето на помощта е обвързано с условието Италия да декларира пред ФЕОГА общия размер на допълнителния налог за съответните периоди, както и да приспадне на три равни годишни вноски неизплатеното задължение от разходите, финансирани от ФЕОГА съответно за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Декларацията на Италия във връзка с общия размер на допълнителния налог за съответните периоди бе надлежно представена, придружена от писмо с дата 26 август 2003 г.

Оставащите неизплатени задължения бяха надлежно приспаднати от финансираните от ФЕОГА разходи за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Съгласно член 3 от решението се изисква италианските компетентни органи да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за осъществения от тях напредък във връзка с възстановяването на дължимата от производителите сума въз основа на допълнителния налог за периода, обхващаш пазарния период от 1995/96 г. до 2001/02 г.

Съгласно същата разпоредба италианските компетентни органи представиха на Комисията своя осми доклад относно плащането на погасителната вноска за 2011 г., придружен от писмо от AGEA (Разплащателна агенция за подпомагане в областта на земеделието) с дата 5 ноември 2012 г.

Плащане на налога по схемата за разсрочено изплащане на вноски от 2003 г.

От общо 22 893 производители, за които е докладвано, че дължат налог за седемте периода, обхванати от решението на Съвета, които обаче са получили нареждания от национален съдебен орган да прекратят временно плащането до окончателното решение, 15 431 са предпочели да плащат по схемата за разсрочено изплащане на вноски. Изборът на схема за плащане на вноски означава оттегляне на всички висящи съдебни спорове. Освен това, ако не се плати която и да е от годишните вноски, се стига до изключване от схемата и вследствие на това съществува опасност на производителите да бъде наложен запор над цялата дължима сума с натрупаните лихви.

Преди плащането на първата вноска участващите в схемата 15 431 производители са дължали през 2004 г. общо около 345 млн. EUR (приблизително една четвърт от дължимия от тях налог). Изглежда, следователно, че по-голямата част от производителите, отговорни за по-ниските индивидуални излишъци, са предпочели да се включат в схемата. От друга страна, производителите с по-значителни индивидуални свръхдоставки (около 8000 производители, на които за седемте периода е начислен налог с приблизителен размер 1 млрд. EUR), са предпочели да не се включат в схемата. Следва все пак да се отбележи, че през 2011 г. италианските компетентни органи са получили около 53 нови заявления за разсрочено изплащане на вноски, чиято стойност е близо 1,2 млн. EUR.

Срокът, в който 11 296 производители трябваше да погасят осмата вноска с общ размер 24 339 082,69 EUR, бе 31 декември 2011 г. Проведените от италианските компетентни органи проверки показаха, че през 2011 г. 11 153 производители надлежно са платили налог с общ размер 23 919 444,43 EUR. Това означава, че 98 % от производителите са платили навреме 98,3 % от налога в рамките на осмата вноска. Преди това е регистрирано навременно плащане на първата, втората, третата, четвъртата, петата, шестата и седмата вноска съответно в размер на 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 % и 90,5 % от дължимата сума. Следователно общият налог, събран в рамките на първите осем вноски, възлиза на около 200 млн. EUR (приблизително 98 % от общата дължима сума).

Въпреки че посочените стойности със сигурност са показателни за ангажимента, който участващите производители са поели за изпълнение на задълженията си, Комисията е на мнение, че последващите действия в случаите, в които плащането не е било регистрирано в рамките на определения срок, са първостепенен индикатор за ангажираността на компетентните органи да осигурят точното спазване на условията по схемата и, в крайна сметка, цялостното събиране на дължимия налог.

По отношение на осмата вноска не са установени плащания от останалите 143 производители в размер на 419 638,26 EUR.

В рамките на периода, обхващащ седмата вноска, в края на 2010 г. неплатените от 604 производители вноски са възлизали на 2 291 279,38 EUR. Според изпратената от италианската страна информация съответните регионални органи са били уведомени за всички тези случаи от централните органи с оглед започването на процедури за принудително събиране на пълния размер на вземанията с начислена лихва, която не произтича от схемата за плащане на вноски.

От 604 производители, за които първоначално се е предполагало, че не са платили, впоследствие е установено, че фактически не са платили само 59. В резултат на това е била отменена възможността тези производители да извършват плащания на вноски и са започнати процедури по принудително събиране на вземанията.

Отмяна на възможността за разсрочено изплащане на вноски за определени стопанства

Осем години след началото на схемата за разсрочено изплащане на вноски от 2003 г. са отменени правата за такова разсрочено изплащане на общо 457 стопанства, като общият размер на задълженията, разделен на вноски, е 17 304 432,75 EUR, от които 3 928 355,38 EUR са били погасени чрез разсрочено изплащане преди отмяна на правото.

След посочената отмяна са възстановени 1 936 037,85 EUR, което означава, че всички неизплатени задължения на останалите 307 стопанства възлизат на 11 460 765,30 EUR.

Данните показват, че положените усилия от италианската администрация при събирането на съответния налог далеч не са задоволителни. Същевременно се е наложило производителите на мляко да прекратят делата, заведени от тях в италианските съдилища, за да получат право да се включат в схемата. Предвид този факт изглежда, че средствата не се възстановяват не заради евентуалната продължителност на съдебните дела, а по-скоро заради неспособността на италианската администрация действително да възстановява въпросните суми.

Последици, свързани с държавните помощи

На 11 януари 2012 г. Комисията реши да открие официална процедура по разследване[1] съгласно член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО[2] по отношение на италианския *decreto-legge* № 225 от 29 декември 2010 г., преобразуван с изменения в Закон № 10 от 26 февруари 2011 г., с който крайният срок за плащане на налозите за 1995/96 г. до 2001/02 пазарни години (принципно дължими до 31 декември 2010 г. съгласно схемата от 2003 г., одобрена с Решение 2003/530/ЕО на Съвета) се удължава до 30 юни 2011 г. (вж. член 2, параграф 12к). Предполага се, че тази отсрочка представлява злоупотреба с помощта, разрешена от Съвета в съответствие с член 1, първо тире от Решение 2003/530/ЕО на Съвета, според който вноските се изплащат

[1] ОВ C 37, 10.2.2012 г., стр. 30.
[2] ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

ежегодно, и поради това е нова държавна помощ, която е неправомерна по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета.

Дължим налог, който не е включен в схемата за разсрочено изплащане на вноски от 2003 г. или в схемата за възстановяване на налози от 2009 г.

Отбелязва се сравнително слабата ефективност на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и на схемата за възстановяване на налози от 2009 г. (при която лихвеният процент е равен на референтен лихвен процент за Съюза, увеличен с няколко процентни пункта) по отношение на размера на включения в схемата налог. Общият размер на налога, обхванат от схемите от 2003 г. и 2009 г., е 432 млн. EUR, докато приблизително три четвърти от общия размер на неплатения налог за периода 1995/96—2008/09 г. (съответстващ на 1,831 млрд. EUR) не е включен в схемите за разсрочено изплащане. В замяна на това по-голямата част от налога, който не е включен в схемите от 2003 г. и 2009 г., се оспорва в италианските съдилища. До момента общият размер на налога, събран извън схемите за разсрочено изплащане, възлиза на 205 млн. EUR (от общо 1,831 млрд. EUR дължим налог).

В своите предишни доклади за оценка, представени на Съвета, Комисията изрази мнение, че в представяните от Италия годишни доклади трябва да се включи изрично описание на съдебните спорове относно въпросните седем периода и да се посочат данни, потвърждаващи плащанията от производителите, които неуспешно са обжалвали дължимите от тях плащания. Без такива данни Комисията не е в състояние да следи по подходящ начин напредъка в събирането на тази част от налога, която не е била включена в схемата за плащане на вноски.

Комисията приветства информацията, представена в доклада на италианските компетентни органи за осмата вноска, свързана с текущата обща ситуация във връзка с налога.

Предоставените от италианската администрация цифри обаче показват, че напредъкът, постигнат при събирането на подлежащия на принудително изпълнение налог, е бил незначителен. В действителност сумите на налога, които са били оспорени, но впоследствие потвърдени от съда, или за които в момента се водят дела и не са издадени нареждания за прекратяване на плащанията, възлизат на приблизително 764 млн. EUR. Фактически събраният налог, подлежащ на принудително изпълнение, възлиза на около 81 млн. EUR, като несъбраните средства са 683 млн. EUR. Данните за периода, обхванат от решението на Съвета, сочат, че действително са били събрани едва около 11 % от сумите, които са изискани и в момента подлежат на принудително събиране. Същият процент е валиден и за целия период 1995/96—2008/09 г.

Комисията е силно обезпокоена от бавния напредък в събирането на частта от налога, която не е била включена в схемата за разсрочено изплащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване на налози от 2009 г. Бавният напредък се дължи на продължителността на съдебните дела, а след приключването им — на времеемкото възстановяване на сумите (от общо дължимите вследствие на успешни съдебни дела 372 млн. EUR са събрани едва около 34 млн. EUR). Освен това данните, представящи събирането на налога, който фактически никога не е бил оспорван и следователно подлежи на незабавно събиране, показват недостатък в сегашния процес на събиране

(във връзка с квотите за млекопроизводство за периода 1995/96—2001/02 г. все още предстои да бъдат събрани около 25 млн. EUR от общо 76 млн. EUR налог, който никога не е бил оспорван, с което несъбраният налог вече е просрочен с над 10 години). При видимата липса на съществен напредък в тази насока неизбежно се повдига въпросът за проявена небрежност при изпълнение на задълженията.

Комисията продължава да следи отблизо процеса на събиране на задължения в Италия, особено на налозите, които не са включени в схемата за изплащане на вноски. Службите на Комисията неколкократно обърнаха внимание на италианските компетентни органи върху своите констатации (включително забележките) и поискаха подробна информация за различни аспекти, свързани със събирането на налога върху млякото и с подхода на италианската администрация към висящите дела в италианските съдилища.

Заключение

Комисията е на мнение, че постигнатият от италианските компетентни органи напредък по събиране на сумата, дължима от производителите за периодите от 1995/96 г. до 2001/02 г., които са предпочели да участват в одобрената от Съвета през 2003 г. схема за погасяване на вноски, свидетелства за правилното ѝ управление.

Във връзка със сумите на налога, които не са включени в схемите за изплащане на вноски и по отношение на които в италианските съдилища се водят дела, още в докладите си за оценка, представени на Съвета през 2010 г., 2011 г. и 2012 г., Комисията изрази своята неудовлетвореност от изключително бавния напредък в събирането на налозите, свързани с квотите за млекопроизводство, и подчерта необходимостта от значително подобряване на събирането на налозите.

Информацията, предоставена от италианските компетентни органи в техния доклад относно осмата вноска, показва, че въпреки някои подобрения все още няма значителен напредък при събирането на налога, който не е бил включен в схемата за разсрочено изплащане на вноски. От тази информация също така става ясно, че в конкретния случай, при който налози с толкова значителен размер остават неизплатени през толкова дълъг период, ефективността на правото на ЕС далече не е постигната.